

Er der liv på Mars? Canadisk roman skyder med skarpt mod SoMe-kultur og techgiganter storhedsvanvid

Deborah Willis. Foto: Memotime Photography.

Kristina Parkov

11.02.2024

KULTUR // ANMELDELSE – Kan et langdistanceforhold fungere på længere sigt? Også hvis din kæreste beslutter at flytte til Mars for aldrig at vende tilbage? Det er præmissen for *Min kæreste på Mars* af canadiske Deborah Willis, der med en humoristisk og samtidsspiddende pen viser, at god litteratur sagtens kan være voldsomt underholdende.

Min kæreste på Mars

Forfatter: Deborah Willis

Forlag: Gads Forlag

Udkom d. 9. februar 2024.

Hvad gør man, når man er en selvbevidst *millennial* og et inkarneret konkurrencemenneske, hvis olympiske ambitioner på grund af en skulderskade ikke

længere kan indfries? Når man har taget en kandidatgrad i miljøvidenskab, men ikke kan finde andet arbejde end som receptionist og er træt af at dyrke pot i gæsteværelset for at supplere indtægterne?

Svaret er ligetil: Man filmer en video med sig selv i sit køkken, hvor man skruer op for charmen, og indsender den som ansøgning til et reality-tv-koncept, der planlægger at sende den første bemandede mission til Mars. Og forventer, at kæresten glæder sig på ens vegne, når man bliver udtaget til at medvirke i programmet der, hvis alt går vel, kommer til at sende en ud i atmosfæren og *beyond* for at starte forfra på en mindre apokalypse-truet planet sammen med en anden mand.

“Kan du gøre noget for mig?” Amber lagde hænderne om mit hoved. “Kan du prøve at være glad på mine vegne? Bare i, sådan, et sekund? For jeg er allerede nået til tredje runde, og det er faktisk lidt en stor ting for mig.”

“det er sandsynligvis kun et spørgsmål om tid, før ”vi” kan sende det første menneske til Mars

Selvom der måske ikke er mange par i din omgangskreds, der kæmper med samme problematik som det unge par i romanen *Min kæreste på Mars*, så er det sandsynligvis kun et spørgsmål om tid, før ”vi” kan sende det første menneske til Mars.

NASA spår, at det vil ske allerede **i begyndelsen af 2030’erne** mens SpaceX-grundlægger Elon Musk, **ifølge The New York Times**, kækt hælder til, at det nok snarere vil ske om tre-fire år. Desuden er det hans erklærede plan, at han med **SpaceX** vil kolonisere Mars og bruge planeten som et springbræt til at gøre menneskeheden interplanetarisk.

I denne bog er det ”douchebag-milliardæren” Geoff Task (der leder tankerne i retning af en fusion af Bill Gates/Elon Musk/Jeff Bezos), som med titanic’sk overmod-agtig står bag MarsNow-missionen; et realityprogram, ”der bedst kunne beskrives som en sammensmeltning af Robinson og Star Trek”, og som gennem en tv-dækket udskillellesproces med prøvelser på locations fra Nicaragua til Skotland vil sende to heldige deltagere, en mand og en kvinde, til Mars. Vel at mærke – for evigt. For man kommer nemlig ikke sådan uden videre hjem igen, når først man er landet på den røde planet. Man skal være *committed*. Og vigtigst af alt – publikum skal underholdes.

“Douchebag-milliardæren” Geoff Task leder tankerne i retningen af blandt andre Jeff Bezos i Deborah Willis’ roman, *Min kæreste på Mars*. Foto: Wikimedia Commons.

”Ingen bliver sendt hjem i aften, fordi den første episode er vores mulighed for at lære deltagerne at kende. Næste uge får vi glæden af at se to af dem – en mand og en kvinde – få deres drømme knust.”

Utroskab og knuste fremtidsdrømme

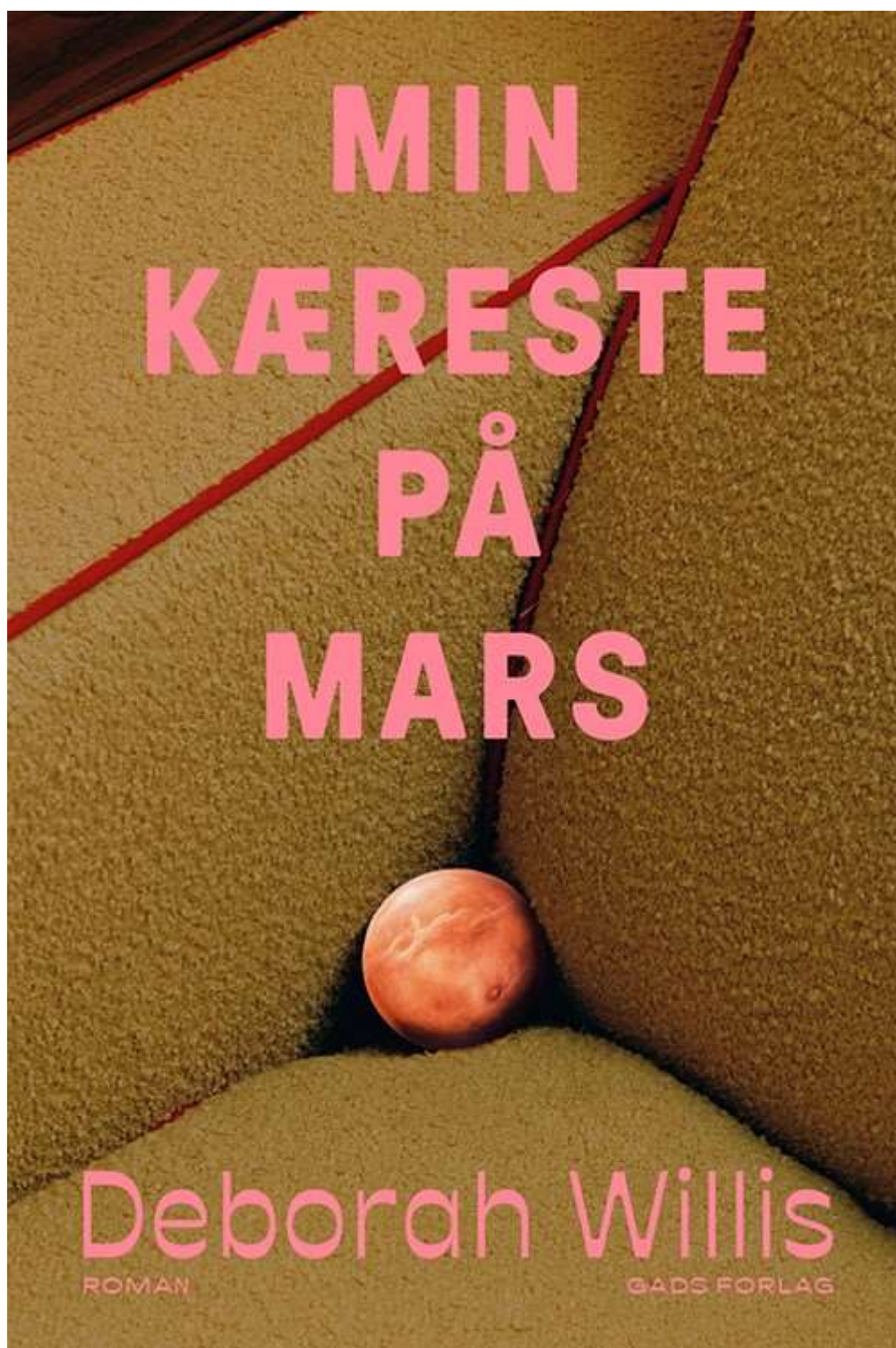
Vi følger kæresteparret Amber og Kevin, begge i starten af 30’erne og derfor ifølge denne planets tidsånd et par klimaangste *millennials* i deres bedste alder. Ligesom forfatteren Deborah Willis selv, der er født i 1982.

“Og så er der jo ikke andet at gøre end at forlade planeten

De har været kærester i fjorten år og bor sammen i en kælderlejlighed i Vancouver. Amber er den i forholdet, der ”har bukserne på” og som med sit tv-egnede udseende og tårnhøje ambitionsniveau snor den potrygende og desillusionerede forfatterspire Kevin om sin lillefinger.

Hun har tendens til utroskab og hendes selvtillid opretholdes (ifølge Kevin) af *the male gaze*, men han har elsket hende dybt og inderligt, siden hun en skoledag for længe siden lokkede ham til at pjække og dermed fik ham skubbet ud i verden. Efter en skade i skulderen knuser hendes olympiske drømme og en lovende fremtid som elitegymnast, er hun med et ikke længere sin religiøse fars "lille vinder", hans atletiske *wunderkind*.

Og så er der jo ikke andet at gøre end at forlade planeten.

For i en verden, der hærages af klimakatastrofer, og hvor Gud i bedste fald er midlertidig fraværende, i værste fald død, bliver Elon Musk-agtige typer – med grandiose planer – en art Messias for fortabte sjæle og påvirkelige *millennials*. Men hvis kærligheden ikke kan overleve i sådan en verden, kan den så overleve på Mars?

Rammer tidsånden klokkerent

Som i den amerikanske forfatter Dave Eggers' romaner *The Circle* og *The Every*, der beskæftiger sig med techgiganternes magt og konsekvenserne for menneskelige relationer, er der også dystopiske toner i *Min kæreste på Mars*. Den er bare så humoristisk skrevet, at man næsten glemmer alvoren.

Som når der opstår romantik mellem Amber og den israelske MarsNow-deltager med det bibelske navn Adam, og de får at vide af produktionsholdet, at hvis de har tænkt sig at skændes, skal de fortælle det på forhånd, så de snurrende kameraer ikke misser et sekund. Eller når en politirazzia hos Kevin i hashreden (deres fælles hjem) ender som "standard-GIF'en for desperat optimisme i mødet med den rene håbløshed".

“Vi forstår, at vi er fanget, ikke blot på en klimatruet planet, men på de sociale medier

Bagsiden af en online-popularitet, der kan ramme og forsvinde med lige så stor hastighed som en rumraket, beskrives kvalmende realistisk, når Amber går fra at have over to hundrede tusind Instagram-følgere, der hylder hendes udseende og personlighed, til, på grund af et meget offentligt fejltrin, at blive den mest hadede kvinde i verden og emnet for ondskabsfulde tråde på Reddit. Forfatteren Deborah Willis formår at ramme tidsånden helt rent i al sin Instagram-redigerede gru.

Vi forstår, at vi er fanget, ikke blot på en klimatruet planet, men på de sociale medier, hvor popularitet er eneste gangbar mønt, og hvor folkestemninger kan vende på et splitsekund. Ingen kan vide sig sikre uagtet høje følgertal på TikTok og Instagram. Selv ikke dem, der sidder på en raket på vej til at blive de første kærester på Mars.

Amber Kivinen som vor tids Daisy Buchanan?

Der løber smukke modsætningsforhold gennem romanen: Ambers astronomiske ambitionsniveau overfor Kevins agorafobi (han tør dårligt forlade sin lejlighed, alt imens han prøver at genlæse *The Great Gatsby*, da det "er min form for rom-com", og ængsteligt og besat følger MarsNow-missionen fra sin sofa, som oftest i en ordentlig koger).

Som Daisy Buchanan i klassikeren *The Great Gatsby* skal også Amber i sidste ende vælge mellem to mænd, hvor meget *millennials-generationen* end hader at vælge på grund af FOMO: fejlbarlige Kevin, porten til hendes barndom, og den næsten lidt for perfekte tv-deltager Adam, FirstMan34, der som hende higer efter at forlade planeten Jorden, det gamle bras, hurtigst muligt

Jorden er en mishandlet planet overfor uberørte Mars, der, indtil videre, er fri af menneskelig forurening og stråler med rustrødt potentiale. Den gudløse algoritme-styrede verden, der skildres så realistisk i romanen, overfor de mange referencer til Gud og især Johannes' Åbenbaring. Den sidste del af Bibelen, der beskriver kampen mellem det gode og det onde, Gud og Satan, Dyrets mærke, Armageddon. Højpotent stof om verdens ende.

Og så er der MarsNow-seernes higen efter at få indblik i slibrige detaljer om deltagerne versus det ægte intime rum, den autentiske relation mellem to mennesker, der aldrig kan rokkes af seertal, likes eller skandaler. Eller kan den?

Som Daisy Buchanan i klassikeren *The Great Gatsby* skal også Amber i sidste ende vælge mellem to mænd, hvor meget *millennials-generationen* end hader at vælge på grund af FOMO: fejlbarlige Kevin, porten til hendes barndom, og den næsten lidt for perfekte tv-deltager Adam, FirstMan34, der som hende higer efter at forlade planeten Jorden, det gamle bras, hurtigst muligt.

Hvor meget vil du ofre for *likes*?

Skærer man igennem den dystopiske tone, Mars-missionen og den skarpe samfundssatire i romanen, står der et eviggyldigt menneskeligt dilemma tilbage. Hvor meget vil du ofre for at modtage *likes* fra fremmede på internettet? Er al den lir mere værd end kærlighed, den ægte af slagsen?

Der er noget filmmanuskript over romanen. Måske med Taylor Swift i rollen som den perfekte Amber, der én gang for alle med sit tandpastasmil skal skære det ud i pap for os alle sammen, at der ikke findes nogen Planet B

Min kæreste på Mars er som her beskrevet en kærlighedshistorie med klimaangst, rumraketter og reality-drama som ramme. Det er morsomt og ret skræmmende, og

denne læser er begejstret.

Eneste anke er dialogen mellem karaktererne, der nogle gange bliver lige lovlig Netflix-manuskript-agtige. Hvem *taler* sådan? Det gør muligvis de yngre digitalt indfødte, men det virker stadig lidt for poleret. Der er noget filmmanuskript over romanen. Måske med Taylor Swift i rollen som den perfekte Amber, der én gang for alle med sit tandpastasmil skal skære det ud i pap for os alle sammen, at der ikke findes nogen Planet B.

Gads Forlag

Mars

Kristina Parkov

Kristina Parkov er uddannet journalist og har efterfølgende læst Skrivekunst ved Syddansk Universitet. Arbejder til daglig med kommunikation. Har tidligere skrevet for Litteraturnu og desuden fået noveller udgivet i det danske litterære tidsskrift uDkAnt...

Modtag POV Weekend, følg os på Facebook – eller bliv medlem!

Hold dig opdateret med ugens væsentligste analyser, anmeldelser og essays i **POV Weekend** – hver fredag morgen.

Det er gratis, og du kan tilmelde dig her →

Ja tak, send mig POV Weekend

POV er et åbent og uafhængigt dansk non-profit medie.

Har du mulighed for at bidrage til vores arbejde? Bliv medlem her →

25 kr./md.

50 kr./md.

100 kr./md.

Overblik

POV International